

Enskild motion

Motion till riksdagen 2017/18:40

av **Penilla Gunther (KD)**

Nödvattenplaner i kommunerna

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utarbetandet av lokala dricksvattenförsörjningsplaner liksom nödvattenplaner och översyn av gällande vattenskyddsområden ska göras obligatoriska för kommunerna och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Klimatförändringarna har gjort att även vårt land har drabbats av något som vi inte tidigare varit med om: vattenbrist – speciellt på Gotland och Öland men även på fastlandet.

Sverige är ett unikt land annars vad gäller tillgången till friskt dricksvatten; något som är en förutsättning för att samhället ska fungera. Enligt utredningen ”En trygg dricksvattenförsörjning” (SOU 2016:32) används det allmänna dricksvattnet av 85 procent av befolkningen. Ett livsviktigt livsmedel för oss alla, varje dag i livet.

Ansvar för att tillhandahålla allmänt dricksvatten åvilar den enskilda kommunen. Även om försörjningen i praktiken sköts av en lokal eller regional va-aktör, är det således fortfarande kommunen som bär ansvaret – också i kristid.

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) och Livsmedelsverket har arbetat sedan 2015 på att göra en ”Guide för nödvattenförsörjning”, med det övergripande målet att radikalt förbättra samhällets förmåga att hantera allvarliga störningar i dricksvattenförsörjningen.

Det är ingen enkel uppgift att tillhandahålla vatten till många verksamheter och människor samtidigt, då många inte är förberedda att det även i vårt land kan uppstå kriser där vattnet inte kommer i kranen som förväntat.

I samarbete med ”Nationella nätverket för dricksvatten” har Livsmedelsverket tagit fram en nationell strategi för dricksvattenförsörjning under korta kriser. Strategins övergripande mål är en säker dricksvattenförsörjning som i mängd och kvalitet klarar att försörja konsumenter och samhällsviktiga verksamheter/funktioner i kris. Men det är ett

planerings- och kunskapsunderlag, och är således inte bindande för kommuner och berörda myndigheter.

En omfattande nödvattenförsörjning innebär en betydande logistisk utmaning. Nödvattentankar, kompetenta drift- och ledningsresurser, transportmöjligheter och tillgång till dricksvatten inom rimligt avstånd utgör begränsande faktorer. Genomarbetade nödvattenplaner, som prövats i praktisk tillämpning, utgör en viktig grund för att framgångsrikt kunna lösa uppgiften i ett verkligt krisläge.

Mellankommunal samverkan kring reservsystem, nödvatten och annan krisberedskap kan också krävas för att säkra leveranser och hantera de oförutsedda händelser som kan inträffa.

Den statliga utredningen som nämns ovan och som lades fram för ett och ett halvt år sedan ger förslag att Länsstyrelserna får i uppdrag att ta fram regionala vattenförsörjningsplaner som ska ge förutsättningar för ett strategiskt förhållningssätt till vatten i kommunernas översiktsplanering. Det är dags nu att sätta förslagen i verket och dessutom skynda på det lokala arbetet i frågan.

Penilla Gunther (KD)